

Command"). I kommandoen indgår 3 eskadriller jagerfly og 2 eskadriller jord-til-luft raketter samt et kontrol- og varslings-system.

„*Training Command*“ blev oprettet i januar 1966 og er ansvarlig for individuel træning og uddannelse af alt personel i det canadiske forsvar. Den er imidlertid ikke ansvarlig for uddannelsen af den enkelte enhed eller for operativ træning. I de tilfælde, hvor de faglige krav er fælles for to eller flere områder, er uddannelsen centraliseret.

„*Air Transport Command*“'s primære opgave er at yde strategisk lufttransport, og selv om denne opgave ikke blev ændret ved integreringen, er der lagt større vægt på troppettransportopgaver. Kommandoen er udrustet med 4 eskadriller transportfly samt diverse fly til forbindelsesflyvning og redningstjeneste.

„*Materiel Command*“, der blev oprettet i august 1965, har til opgave at yde forsynings- og vedligeholdelsesmæssig støtte til de øvrige kommandoer. På grund af de mangeartede og komplicerede opgaver forventes det at tage *tre til fem år*, før den endelige integrering er fuldt gennemført på dette område, hvorfor de tre eksisterende forsyningsssystemer drives sideløbende i nødvendigt omfang.

Det næste led efter de funktionelle kommandoer er baserne, der nu under ét betegnes „*Canadian Forces Base*“ uanset tidligere navne og tilhørsforhold. Baserne er etableret og udformet til administration og støtte af enheder inden for et bestemt område og er fordelt til de forskellige kommandoer, således at de underlægges den kommando, som enten har størst brugerinteresse i basens virksomhed eller den bedste mulighed for at lede basens primære virksomhed.

3. fase af reorganiseringen — oprettelse af et enhedsværn — blev vedtaget i april 1967 og trådte i kraft som omtalt indledningsvis den 1. februar 1968.

Der vil under den nye ordning dog fortsat være en klar opdeling i tjenestegrene, og forsvarrets personel vil ikke blive „universal-soldater“. Infanterikompanier, kampvogns-

eskadroner, eskadriller, flådeenheder m. v. vil fortsat beholde deres identitet, specialopgaver og uddannelse. Det væsentligste vil være, at ledelsen af nævnte enheder og formationer nu vil ske ad en enkelt kommandolinje.

Inden for forsynings- og vedligeholdelsestjenesten, administration, signaltjeneste m. v. vil man derimod søge maksimal udnyttelse af de samlede ressourcer ved at samordne uddannelsen og tjenestens udførelse i størst mulig udstrækning.

Der er for militært personel indført ens gradsbetegnelser for alle tjenestegrene, dog således at personel tjenstgørende for ændringens ikrafttræden kan anvende tidligere gradsbetegnelser. Endvidere kan personel tjenstgørende ved maritime enheder fortsat anvende tidligere gradsbetegnelser som følge af, at de traditionelle maritime grader anvendes overalt i verden. Det tilføjes, at meget få har anmodet om bibeholdelse af tidligere gradsbetegnelser.

Hvad angår uniformsspørgsmålet, går de nuværende planer ud på, at personalet fortsat vil bære deres specielle arbejdsuniformer, medens der vil blive indført en ny mørkegrøn tjenesteuniform fælles for alle grader. Den endelige udgave af uniformen påregnes først at være klar til almindelig brug i 1972.

Den canadiske forsvarsminister har i Underhuset bl. a. fremført følgende faktorer som grundlag for kravet om oprettelse af et enhedsværn for Canada:

Identitet. Ved at skabe et fælles tilhørsforhold vil alt militært personel — skønt de forbliver loyale overfor deres regiment, skibe og eskadriller — komme til at nære en altovervejende loyalitetsfølelse overfor det samlede forsvar og dets fælles målsætning, hvilket især er nødvendiggjort af den hastige tekniske udvikling, der har medført, at militære operationer i stigende grad bliver indbyrdes afhængige.

Tilpasningsevne. Enhedsværnet vil have langt bedre tilpasningsevne over for de skiftende krav til forsvarret, nødvendiggjort af den militær-tekniske videnskabs fremskridt og ændringer i den internationale situation.

Den moderne krigsførelses krav. Udviklingen inden for moderne krigsførelse har med-